

ordførere, der har spurgt, om det er klogt, at vi overlader et så stort skøn til kommunerne.

Kommer vi mon ikke til at opleve sager, hvor reglerne kan blive brugt og misbrugt i kommunale budgetforhandlinger osv.?

Vi er heller ikke helt begejstrede for, at forslaget udløser statslige merudgifter på over 200 mio. kr.

Men det største problem i hele diskussionen er anvisningsretten. Giver vi nu en lillefinger til ministeren i retning af, at forslaget omfatter de private andelsboliger, må næste runde være de egentlige private udlejningsejendomme, og her siger vi stop.

Man kan sige, at med hensyn til dem, der har valgt at bo et sted, hvor man i så høj grad får offentlige tilskud, må det offentlige naturligvis også have en vis dispositionsret. Men hvad der i endnu større grad er spørgsmålet vedrørende L 211, er: Får det her nogen praktisk betydning?

Det er jo svært at vide på forhånd, men formålet med et udvalgsarbejde er selvfølgelig at finde ud af, om det her er den rigtige løsning, og først når vi når frem til tredjebehandlingen og sikkert har arbejdet os igennem en masse ændringsforslag ved andenbehandlingen, vil vi i Frihed 2000 afgøre, om vi stemmer for eller imod. Begge lovforslag kan ud fra de meldinger, vi har hørt i dag, jo blive både bedre og dårligere.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg har flere gange hørt om positiv særbehandling af nydanskere og indvandrere, men for mig at se er det altså ikke det, debatten drejer sig om. Der er mange nydanskere og indvandrere, der klarer sig flot i det danske samfund og har en god økonomi og har arbejde, men det er ikke de mennesker, vi snakker om nu. Det er de mennesker, der er uden arbejde, folk, der er på overførselsindkomst, folk, der har brug for offentlig støtte til at få en bolig.

Vi ved, at et stort antal nydanskere og indvandrere diskrimineres på arbejdsmarkedet og derfor har en større arbejdsløshed, og derfor bliver det i høj grad også dem, vi snakker om. Men udgangspunktet er, at vi taler om generelle boligsociale opgaver, der skal løses, og det er ikke specielt om etniske grupper, men alle dem, der bliver ramt.

Jeg er enig med hr. Kim Behnke i, at det er da også et problem, at der er folk, der skal til København eller Århus for at uddanne sig og

mangler en bolig, men jeg synes, det er problematisk hele tiden at kæde det sammen med at sige, at der er andre, der kommer og tager boligerne. Jeg synes, konklusionen i stedet måtte være, at vi må konstatere, at der faktisk er brug for nogle flere boliger af bestemte typer, i stedet for hele tiden at sige, at folk tager boliger fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu får hr. Kim Behnke det jo nærmest til at lyde, som om lejlighederne ude i Brabrand næsten ligger i ruiner. Jeg kan sige til hr. Behnke, at jeg bor ikke i Gellerupparken, men i en naboafdeling, Holmstrup, som er omfattet af byudvalgsprojektet, og jeg har fået oplyst i afdelingen, at jeg snart får et nyt køleskab, så værre er det altså ikke.

Men så vil jeg spørge hr. Behnke – og det er vi muligvis enige om – om det ikke er dybt betænkeligt, hvis man forhindrer, at folk får lov til at flytte derhen, hvor de gerne vil. Jeg forstod da, at hr. Behnke set fra en liberal synsvinkel også har det synspunkt, og derfor vil jeg også godt spørge: Er vi så ikke også enige om, at problemet er, at man faktisk, hvis man misbruger disse forsøgsordninger, kan lægge hindringer i vejen for, at flygtninge og indvandrere får lov til at vælge at bo dér, hvor de gerne vil, og at man – hvis man gør det på en ondsindet måde – kan bruge disse regler kreativt til at diskriminere etnisk?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Det glæder mig, at hr. Keld Albrechtsen snart får et nyt køleskab. Jeg håber, det er A-mærket.

De erfaringer, jeg har fra Århusområdet, er primært fra Arbejdernes Andelsboligforening og fra boligforeningen Ringgården. Det er dér, jeg mest kender til de faktiske forhold.

Når hr. Keld Albrechtsen spørger, hvor langt vi vil gå med hensyn til at sikre den enkeltes frihed til selv at bestemme, hvor man vil bo, er der jo et grundlovssikret, ideologisk svar på det: Så langt som det nu er muligt. Men allerede dér kommer vi over i den praktiske afdeling. Vi kan ikke alle sammen bo, hvor vi gerne vil, for det er ikke sikkert, der er plads til os alle sammen lige dér. Og jeg synes, man skal lære af nogle af de erfaringer, som faktisk viser, at disse »tvangsflytninger« af folk ikke har ført noget positivt med sig, og i stedet finde ud af, hvor-